

3.. TRENDBREUK - DE VOETGANGERSSTAD: EEN STAD DIE GOED IS VOOR DE KINDEREN IS GOED VOOR IEDEREEN

KINDEREN ZIJN EEN BELANGRIJKE SCHAKEL IN DE BUURTOPBOUW

Via de kinderen wordt er een sociaal netwerk opgebouwd: via de ontmoetingen aan de schoolpoort en de contacten met de ouders van de vriendjes,

De contacten van de kinderen tijdens de weg naar school brengen de kinderen in contact met het sociaal weefsel.

DE VOETGANGERSSTAD - voorzieningen op loopafstand (400 m.)

Kinderen voelen zich goed in een voetgangersstad.

De historische steden zijn een goed voorbeeld: ze zijn op maat van de voetganger en bij nader toezien zijn de voorzieningen telkens binnen loopafstand bereikbaar. Binnen een straal van 400 m kan je de meeste voorzieningen plannen op voorwaarde dat er genoeg woondichtheid is.

Met een woondichtheid van 50 tot 100 woningen/ha is dat zeer goed mogelijk.

Binnen een cirkel van 400 m staal bekomen we een oppervlakte van 50 ha.

Met RIJWONINGEN (25 woningen/ha) geeft dat 1.250 woningen ofwel 2.875 inwoners. (2,3 inw.w)

Met TWEE WOONLAGEN (50 woningen/ha) geeft dat 2.500 woningen ofwel 5.750 inwoners. (2,3 inw.w)

Met 4 WOONLAGEN (100 woningen/ha) geeft dat 5.000 woningen ofwel 11.500 inwoners. (2,3 inw.w)

Met dergelijke woondichtheden is het heel goed mogelijk om alle noodzakelijke voorzieningen op loopafstand te organiseren.

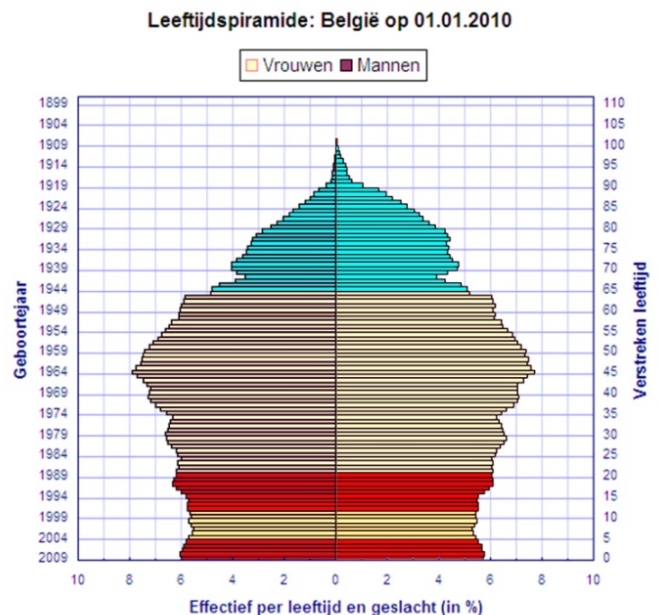
- o winkels, diensten en bedrijven op het gelijkvloers.
- o kantoren boven de woningen.
- o groenvoorziening en kinderspeelruimte.
- o vervoer: tram op eigen bedding met halte in het centrum van de loopcirkel.

Deze stadsplanning is een planning op maat van de mens (voetgangers en fietsers op de eerste plaats), het openbaar vervoer op loopafstand van de woning komt op de tweede plaats.

Hoe hoger de woondichtheid, hoe meer voorzieningen op loopafstand mogelijk worden

Volgens de bevolkingspiramide kunnen we besluiten dat 7 à 10 % van de bevolking kinderen zijn tussen 6 en 12 jaar.

= lager schoolkind.

Volgens de studie van Philippe Panerai (2008) is 50 % van de ruimte in de grootstad (Parijs) benut door andere functies dan de woonfunctie (hotels, musea, kantoren, enz.) Op basis van deze bevinding kunnen we exacter het aantal schoolkinderen berekenen i.f.v. de woondichtheid.

Binnen een cirkel met een straal van van 400 m	Theoretisch woningen/ha	Theoretisch inwonersaantal	Praktisch inwonersaantal	Aantal lager schoolkinderen
De rijwoning	25	2.875	2.875	287
Twee bouwlagen	50	5.750	- 25 % = 4.312	431
Vier bouwlagen	100	11.500	- 50 % = 5.750	575

Conclusie:

Vanaf 25 woningen/ha is het mogelijk om binnen loopafstand een leefbare lagere school te voorzien.

Minimum aantal leerlingen: 6 klassen van 20 leerlingen: 120 leerlingen.

LEEFSTRATEN

Bekijk dit filmpje: <http://www.verkeersnet.nl/11695/leefstraat-2-0/>

Een leefstraat is een soort sociaal experiment dat bewoners stukken van hun eigen straat zelf laat inrichten. De parkeerplaatsen worden tijdelijk opgeheven en de auto's op buurt- of bedrijvenparkings in de buurt gezet. In de meeste gevallen wordt de straat ook tijdelijk geknipt voor doorgaand verkeer.

'De bewoners van deze straten zullen gedurende twee maanden experimenteren met duurzame mobiliteitsvormen en met hun droom-straat-inrichting. Door de geparkeerde auto naar de buurtparking te verplaatsen, komt er meer ruimte voor groen, ontmoeting en samenleven',

Vorig jaar werd het experiment al uitgevoerd in twee Gentse straten, dit jaar doen er tien straten mee. De straten worden twee maanden lang omgebouwd met kunstgras, bomen, paletten, bloembakken, picknickbanken... Hier en daar wordt een oude caravan aangesleept, of bouwen de bewoners met houten paletten 'parklets', een soort zitbanken.

De auto is de grootste vijand van het kind in de stad, het verdrijft ze letterlijk uit de straat.

Gent pakt het met hun leefstraten anders aan dan Antwerpen: in Antwerpen wil men ouders met kinderen aantrekken door de auto meer ruimte te geven, hun redenering; gezinnen met kinderen allemaal een auto en die gezinnen willen we aantrekken.

VOORZIENINGEN VOOR ELKE WOONBUURT (1.200 INWONERS)

De buurtuitrusting moet op voetgangersafstand van ± 300 a 400 m. vanuit de woningen bereikbaar zijn.

De minimale voorzieningen:

- diverse *vormen van* speelterreinen en groene ruimten;
- scholen;
  - kindercreches, peutersuinen, kleuter-, lager onderwijs;
- primaire winkelvoorzieningen met voeding;
- hulppostkantoor en telefooncellen;
- ontmoetingsruimten zoals cafés, vergaderzalen, overdekte speelplaatsen.

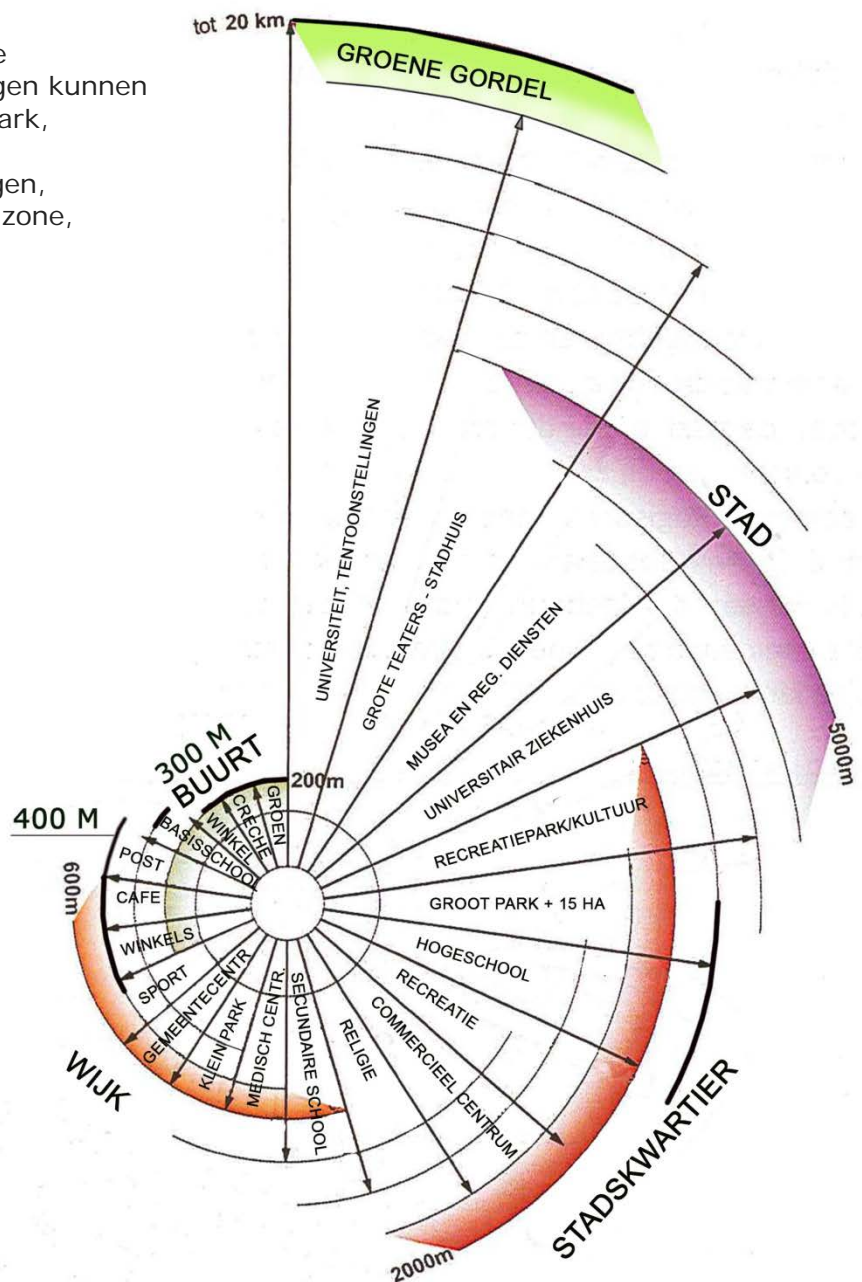
WIJKVOORZIENINGEN. ($\pm 3.000 - 6.000$ inwoners)

6.000 inw. - 100 w./ha

3.000 inw. - 50 w./ha

Wijken moeten over bijkomende en meer uitgebreide voorzieningen kunnen beschikken : sportvelden, wijkpark, medisch centrum, bibliotheek, vergaderlokalen voor verenigingen, zwembad, kleine ambachtelijke zone, politie, horeca enz.

Voorzieningen op loopafstand:
400 m

Bron : *Walkable Neighbourhoods : Towards an urban renaissance.*
Final report of the urban task force chaired by Lord Rogers of Riverside,
Spon Press, London, 1999, p.31.